

Hoài Niệm Giao Thừa

Phaolô Phạm Hân, K42

Trên bàn ánh nến lung linh tỏa.

Thầy đứng giang tay cứu chuộc đời.

Tình yêu thấm đẫm pha màu máu.

Lan tỏa nhiệm mầu với dấu đinh.

Tôi xướng câu kinh thường mỗi tối.

“Lạy Cha chúng con ở trên trời”.

Phó thác tâm tình nơi viễn xứ.

Nửa đời đất khách vẫn chơi vơi.

Trên đài hoa sánh khoe hương, sắc.

Đông đánh Mai, Đào chúm chím lời.

Thủy Tiên tinh khiết đêm trừ tịch.

Nàng Cúc so vai nhập mộng đời.

Tôi gióng khánh hồn cho vắng tiếng.

Khơi niềm hy vọng đến tương lai.

Như thể Xuân về gieo hạt tốt.

Xanh mầm hạnh phúc buổi mai sau.

Nhưng mỗi Xuân về lòng thổn thức.

Ngậm ngùi hoài niệm dấu chân thơ.

Giao thừa pháo nổ rôm rôm thức.

Lay một hồn câm đến vật vờ.

Ba mấy năm trời nơi đất khách.

Ngỡ mình lạc mất dấu quê hương.

Nhưng mỗi Xuân về lòng đậm nét.

Con đường hai buổi bước vương vương.

Thời gian thái mỏng đi từng khúc.

Rơi đều mỗi phút xuống nhân gian.

Chông thêm lớp tuổi hoa râu tóc.

Bạc màu mơ ước buổi thanh xuân.

Ngẫm lại cõi đời đâu thông thả.

Mùa nổi đuôi mùa cứ chạy quanh.

Người nói tình người đi khắp ngã.

Lẫn đều với những mẩu thương tâm.

Giao thừa, con chấp tay cầu nguyện.

Phó thác gia đình trong Thánh Tâm.

Dâng cả tâm hồn cho thánh Mẫu.

An bình mong đến đậu quanh năm. ❀

